N. 1.

KURYER LITEWSKI

w WILNIE dnia 1. Stycznia V. S. ROKU 1808.

WILNO VS. d. 1 stycznia. Kopia naywyższego reskryptu J. I. Mości danego aktualnemu stanu konsyliarzowi Litewsko Wileńskiemu Gubernatorowi cywilnemu Bagmewskiemu.

W Manifeście naszym d. 6 grudnia r. 1806, obywatelom Gubernii nie wchodzących do składu woysk ziemskich otwieraiąc drogę, ażeby przyłożyć się mogli do pomyślnych skutkow uzbroienia doczesnego, byliśmy przekonani, że wierni poddani nasi w onych mieszkaiący poczytaią dla siebie za dług święty dawać w tém zdarzeniu dowody swoiey gorliwości o dobro powszechne. Skutek odpowiedział nadziei naszey; widzieliśmy z nawiększém ukontentowaniem w doniesieniu o ofiarach na utrzymanie woyska ziemskiego, z iaką ochotą Szlachta Gubernii Wileńskiey przynosiła ofiarę oyczyźnie z maiątkow własnych. Kładąc koniec doczesnemu milicyi uzbroieniu znayduiemy nowe ukontentowanie oświadczyć Szlachcie wdzięczność naszą za tak znamienite iey przysługi. Zgromadzenia kupieckie i obywatele innych stanow tymże duchem miłości oyczyzny zagrzani, ofiarami swemi ku sobie zwrócili szczególnieyszą uwagę naszą, i równym sposobem nabyli prawo do wdzięczności naszey. Zlecam WP. wszystkie zgromadzenia zapewnić o tych rzetelnych uczuciach. Dan w S. Petersburgu d. 7 grudnia r. 1807. Podpisano własną ręką J. J. Mości tak. ALEXANDER. Kontrasygnował Minister wnętrznych interessow X. Alexy Kurakin.

S. PETERSBURG V, S. d. 20 grudnia. J. J. Mość przez reskrypt rozkazał aktualnemu taynemu Konsyliarzowi Popow przyiąć Administracyą departamentów Kommissoryatskiego i Prowiantskiego. Półkownicy Essen i Popow umieszczeni w garnizonach Moskiewskim i Astrachańskim. Podpółkownik Kusznikow będzie adiutantem G. Feld Marszałka X. Prozorowskiego. Uwolnieni od służby Podpółkownicy Michaylow, Drewicz znowu do niey są przyięci. Korsińskiey służby Podpółkownik Graf Bulgari umieszczony w półku Kawalergardów. Uwalniaią się od służby Szef Białoruskiego półku huzarów GM. Goleniszczew Kutuzow z mundurem. Półkownik Sokorew z mundurem. Kapitan leibgwardyi X. Gagarin z rangą Półkownika. Półkownik Ładiżeński z mundurem i pensyą całey gaży. Wdowie Prezydenta Woroneżskiego sądu głównego Reitzensteina w nadgrodę zasług iego połowę gaży w pensyą dożywotnią zamieniono. Szefowi 5 półku strzelców Gogelowi w nadgrodę służby gorliwey podczas przeszłey kampanii oddano w 12 letnią dzierżawę bez płacenia arędy dobra Felixberg w Gubernii Kurlandzkiey, dopóki zaś nie upłynie dzierżawa teraznieyszego ich posessora, odbierać będzie ze skarbu po 1200 rubli.

LONDYN d. 1 grudnia. Król donosząc w okolném pismie Parom i Reprezentantom izby niższey, że Parlament zwołany nie będzie przed d. 21 stycznia, zachęca wszystkich ażeby na czas przeznaczony stawali, gdyż maią być wprowadzone dzieła obchodzące dobro i pomyślność oyczyzny. Tymczasem Ministrowie odbieraią często nad zwyczay gońców z Europy północney, i codzień rady gabinetowe odprawuią wiele godzin trwaiące. Biega pogłoska że Brytańnii W. z dwóch stron razem iest ofiarowane poważne pośrednictwo do ugody z Francyą; ieżeli będzie przyięte, rada Królewska pewnie zapyta się Parlamentu, na co pozwolić może co odrzucić powinna, bo inaczey nie odważą się nigdy Ministrowie sami cokolwiek ustępować z praw nabytych, przywileiów, władzy nad Oceanem, i kraiów zawoiowanych, nie chcąc narażać się ludowi Angielskiemu; albo ieżeli Parlament zgromadzony nie zechce okazać żadney nieprzyiaciołom powolności, i rozkaże wszystko zatrzymać co dzierżemy, na onczas trzeba będzie cały narod zwoływać do broni, gdyż bez wątpienia Mocarstwa nam przeciwne czynić będą naywiększe usiłowania, żeby woynie tak długo trwaiącey, wszystkim szkodliwey koniec orężem położyły, przywodząc do skutku lądowanie tak dawno zapowiedziane.

Okręt na którym powracali z Sundu lekarze pierwsi woysk i flott Angielskich nie zatonoł iakeśmy rozumieli, lecz osiadł na piaskach u brzegu Hollenderskiego, i dostał się nieprzyiaciołom. Admiralicya donosi o zgubie innego na którym było 267 osob, trzeciego który miał ich 230, &c. słowem zrachować ieszcze nie możemy, iak wielką klęskę sprawiły burze teraznieyszey pory nad zwyczay częste.

Donieśliśmy że wodzowie rządzący Canadą od rządu naszego przestrzeżeni o blizkiém podobieństwie woyny z RPtą Amerykańską, chcieli zwoływać do broni wszystkich obywatelow tego kraiu i milicye formować. Wiadomo że tam innych prawie mieszkańcow niema, prócz samych Francuzow, którzy pod panowaniem Brytannii W. zostali, gdy Canadę Ludwik 15 ustępował Jerzemu 3 traktatem Paryzkim r. 1763. W teraźnieyszém zdarzeniu podobno myślili nasi Ministrowie, że w sercu Francuzów żyć może wrodzona miłość oyczyzny; wielkie zatém niebezpieczeństwo byłoby dla kraiu, gdyby Canadyiczykowie wszyscy uzbroieni, wyćwiczeni w obozach staneli; a słysząc że Francya sprawę i

oręż z Ameryką połączyła, powstali przeciw Anglikom. Z tego względu rozkazano, ażeby owe milicye odesłano do domu zatrzymuiąc tylko w polu człowieka piątego. O tey woli rządowey gdy donosił Gubernator Canady milicyom pod bronią stoiącym i rozkazywał, ażeby 4 ludzi występowało z szeregu zostawuiąc na mieyscu piątego, nikt posłuszny nie był; oświadczyli głośno iedni, że kroku nie uczynią bez towarzyszow swoich; wołali drudzy że nie podniosą oręża przeciw Amerykanom przyiaciołom swoim i sąsiadom, z któremi owszem łączyć się pragną. Co słysząc Gubernator obrał rozwiązanie całey milicyi, która gdy powróciła do domu, w tenczas kilkudziesiąt dowodzcow poymanych oddano sądowi.

Sprawa Półkownika Burr dawno iest ukończona, i ten Wice Prezydent RPtey wyrokiem sądowym ogłoszony za niewinnego. Lecz ponieważ Prezydent Amerykański, rząd cały, wszyscy obywatele gorliwi mocno są przekonani o potrzebie roztrząśnienia tey sprawy powtórnego, nie kazali przeto pierwiey uwalniać Półkownika, aż postawi parękę że na każde zawołanie przyidzie; co uczyniono w tym widoku, że Kongres rzecz roztrząsnowszy każe ścisley we wszystko weyrzeć. Lecz Burr o paręce nowey słuchać nie chcąc obrał zostać w więzieniu, dopóki władza naywyższa wyroku nie da.

X. Portland nie oddala się z Ministeryum, owszem na urzędzie pierwszego Lorda skarbowego iest potwierdzony, odmieniono tylko pomocnikow któremi dziś ogłoszeni Porcival Kanclerz skarbowy, Forster, Broderick, Elliot, Bourne. Przekonani są Anglicy, że z Administratorow dzisieyszych nie oddali się żaden, dopóki Parlament sobie sprzyiaiący mieć będą; nie przystoi sternikom opuszczać okręt miotany nawałnościami, dopóki iest nadzieia zbawienia, zwłaszcza temu który go na niebezpieczeństwo naraził. Dziś w naykrytycznieyszym stanie iest Brytańnia W; nayodważnieysi politycy bez uczucia trwogi nieiakiey poglądać nie mogą na otaczaiące nas niebezpieczeństwa; z których oyczyznę wyprowadzić iak iest głównym obowiązkiem dzisieyszych Ministrow, tak będzie dla nich naywyższą chwałą.

Poseł nasz Lord Strangford w Lisbonie bawił do d. 15 listopada; w tenczas widząc niebezpieczeństwo dla siebie od zbliżaiących się krokiem śpiesznym ku stolicy woysk Hiszpańskich i Francuzkich, przeszedł na flottę Admirała Sidney Smith. W radzie X. Regenta siedlisko niepewności i niezgody było do przyiazdu Ambassadora Lima z Paryża powracaiącego; wtenczas Francuzka strona, którey naczelnikiem iest Aranio, zdała się górować, i rząd Portugalski zaiął sekwestrem wszelką własność Anglikow pozostałą w kraiu; lecz tey było iuż niewiele, rzadki z ziomkow naszych tam bawił iedynie dla niemożności wyiścia w takiém zamieszaniu i tłoku. Po upłynionym czasie 14 dniowym przez Regenta dozwolonym do wolnego ustępowania, gdy Angielskie okręta bezpiecznie płynęły blizko brzegu, dawano do nich ognia z batteryi nieprzyiacielskim obyczaiem, i zabrano niektóre.

D. 22 listopada Sidney Smith rzuciwszy kotwice przed uściem Tagu przesłał do Lisbony odezwę następuiącą. Oznaymuię komu o tém wiedzieć należy, że gdy iest ogłoszone zamknięcie portow Portugalskich okrętom Brytańnii W. a Minister pełnomocny dworu Londyńskiego iuż opuścił Lisbonę; stosownie do instrukcyi mnie daney iako naywyższemu kommendantowi flott Angielskich przed uściem Tagu, toż uście i port Lisboński ogłaszam nayściśley zamkniętemi. Donoszę rządowi Portugalskiemu, że dane są rozkazy, ażeby to zamknięcie było nayściśley zachowane, dopóki trwać będą przyczyny nieporozumienia się i niezgody dzisieyszey między Londyńskim i Lisbońskim dworem. Konsulowie narodow oboiętnych niech doniosą rządowi swoiemu w przyzwoitym czasie, iż rzeka Tagus dla wszystkich żeglarzow zawarta, że statki usiłuiące złamać ten przepis upoważniony prawem i traktatami będą zabierane. Pisano na okręcie Admiralskim Hibernia.

Eskadra Sidneia Smith przy brzegu Portugalskim krążąca ponieważ nie iest bardzo liczna, zmocnić ią kazała Admiralicya nowemi wielo okrętami, z których niektóre iuż wyszły pod żagle, inne Keats i Hood wkrótce wyprowadzą. Liczniey-sza flotta zgromadza się w Portsmouth, na którą siadać ma 15 t. żołnierzy lądowych, i cały prawie legion Hannowerski; ten miał być przeprowadzony do Jrlandyi, lecz z drogi został odwołanym. Zgadnąć trudno do którey części świata wyszlemy potęgę tak ogromną.

Osnowa manifestu Krolewskiego względem zamknięcia portów Europeyskich iest następuiąca. Król zważaiąc; że rząd Francuzki przedsięwziął bezprzykładną woynę, którey celem iest zniszczenie handlu Angielskiego przez zamknięcie portów i osad naszych, i zabieranie wszelkich okrętów bez różnicy z ich ładunkiem, któreby do nas lub od nas płynęły. Ze wszelki handel towarów i produktów Angielskich iest zabroniony, które owszem za prawą zdobycz są ogłoszone. Ze narody z Francyą zprzymierzone, i te do których nieprzyiaciel wpływa, do skutku przywiodły ów nkład szkodliwy Brytańnii W. Ze Królewski wyrok dawniey ogłoszony Francuzów nie przymusił do odwołania owego przepisu, narody zaś oboiętne nie wyiednały odwołania, owszem ściśley zaczoł być wykonywany. Ze Król iest zniewolony przedsięwziąc nowe środki ku zachowaniu praw swoich i potęgi morskiey, którą trzyma z ręki Opatrzności za pomocą walecznego poddaństwa, potęgi którey ocalenie iest potrzebne dla obrony narodów zachowuiących dotąd udzielność swoią, dla dobra i pomyślności ludzkiego plemienia, równie iak dla chwały i bezpieczeństwa Monarchii Angielskiey.

To wszystko zważaiąc Król rozkazuie: wszystkie porty Francuzkie i zprzymierzone, narodów z Anglią woiuiących, i te do których okręta nasze nie są przyimowane chociaż nie

woiują z nami odtąd będą zamknięte nayściśley w Europie i po innych częściach świata; handel towarem i produktem wyliczonych kraiów będzie zakazany; cokolwiek ztamtąd wychodzić albo do nich wchodzić będzie, statki, ludzie, ładunek na konfiskatę i zdobycz prawną przeznaczamy. A chociaż ma Król prawo ten rozkaz wykonywać bez wyłączenia żadnego; nie chciał iednak zcieśniać handlu narodow oboiętnych; stanowi przeto.

Okręta należące do Mocarstw nie zaiętych wyzszém rozrządzeniem, wychodząc z oyczyzny swoiey mogą płynąć prosto do zamorskich osad nieprzyiacioł Brytanii W. i kupione tam produkta dla własney potrzeby tylko prowadzić do oyczyzny; albo też do portów Angielskich i oboiętnych. Też okręta przed ogłoszeniem ninieyszego wyroku znayduiące się w portach nieprzyiacielskich i teraz zamkniętych, mogą z nich wynijść byleby ztamtąd szły prosto do Angielkich, cło zapłaciły, i zadość uczyniły innym prawom i rozkazom naszym. Rozkazuie się woiennym i korsarskim okrętom Angielskim, ażeby natychmiast ostrzegły pomienionych żeglarzów, iż zawinanie do portów nieprzyiaznych albo zamkniętych przez Anglikow iest niewolne, zabronione, i ciągnie za sobą koniecznie karę konfiskaty. Gdy zaś nieprzyiaciel nie inaczey dozwala żeglować narodom oboiętnym, aż ich okręta mieć będą od Agentów Francuzkich w portach osiadłych świadectwo, że nic na sobie nie maią z towarów i produktów Angielskich, oświadczamy że takie statki w podobne świadectwa opatrzone będą zabierane. Gdy zaś Aktem nawigacyinym dozwolone iest wprowadzanie do Anglii iakichkolwiek produktów przez okręta tylko Angielskie albo tego kraiu zkąd pochodzą produkta; w okolicznościach teraznieyszych wzgląd maiąc na zamknięcie tak wielu portów, a zatém trudność zprowadzenia rzeczy nam potrzebnych, dozwalamy zeglarzom oboiętnym kupować one w portach pomienionych i do nas wprowadzać z uchyleniem na ten raz Aktu nawigacyi. Same tylko wina Francuzkie, wódki, kawa, cukier, tabaka są wyłączone. Na ostatek ponieważ rząd Francuzki zwykł konfiskować okręta i towary Angielskie kupione przez oboiętnych żeglarzów, a nieprzyiaciele nasi podczas woyny teraznieyszey handel zwykli prowadzić na statkach swoich niby żeglarzom oboiętnym przedanych, te i ładunek onych na konfiskatę daiemy.

Sąd woienny na G. Whitelocke wyznaczony zgromadzi się w Chelsea; prezydować w nim będzie z synów Królewskich ieden. Zwycięzca nasz Liniers, którego zasługę tak wspaniale nadgrodził niedawno Hiszpański Monarcha, w rapporcie przesłanym do Madryckiego dworu wyraził, że w obronie stolicy Buenos Ayres i wszystkich bitwach ztoczonych z woyskiem Angielskiém nad brzegami rzeki Platy, miał 11 Officyerów zabitych, 26 ranionych, żołnierzy poległych 291, ranionych 488, obłąkanych 105.

PARYZ d. 15 grudnia. Rapporta przysłane od armii G. Junot zwiastuią, iż Regent Portugalski uwiadomiony o przyiściu woysk Francuzkich do Abrantes, postanowił nie mieszkaiąc opuścić Królestwo przodkow swoich; zabrawszy więc wszystkie skarby z wielo familiami znacznieyszemi siadł w okręt d. 25 listopada i d. 29 z Lisbony wyszedł pod żagle zmierzaiąc do Brezylii; niewiadomo czyli z synem wypłynęła matka Królowa, z mężem żona, z oycem dzieci; to pewna że na flottę z lądu przeszedł X. Cadaval, Margrabia Pombal, Minister Aranio i wielu innych. Tym sposobem potomek Alfonsa, Emmanuela, Henryka, innych Królow w historyi Portugalskiey sławnych opuściwszy dziedzictwo oycowskie udał się do nowego świata, przenosząc nad wszystko zachowanie osobistey udzielności. Nazaiutrz d. 30 G. Junot wkroczył do Lisbony na czele woysk Francuzkich; spokoynie od mieszkańcow przyięty został G. Laborde wyznaczony Gubernatorem stolicy, kommendantem garnizonu. Wodz nasz tak ścisłą karność żołnierzom swoim zachować kazał, iż Kupcy sklepow nawet nie zamykali, nikt od robot i zabaw zwyczaynych oderwany nie był. Wkrótce potém wiadomość przyszła iż Anglicy w Peniche wylądowali, mil 11 od Lisbony, liczba ich niewiadoma.

Dwie anekdoty ciekawe czytamy w pismach naszych; pierwszą o G. Pruskim Courbiere; ten kommendantem będąc w Grudziądzu widział przy końcu woyny twierdzę zewsząd zciśnioną, i był od Francuzow oblegaiących do poddania się wezwany, którzy twierdzili że Fryderyk 3 żadnego poddanym ratunku dać nie mógł, iako z państw iuż wyzuty, i zchronienia szukać za granicą przymuszony. Niech tak będzie, odpisał Courbiere, moim iest obowiązkiem, ażeby ten Monarcha gdy iuż nie iest Pruskim iak naydłużey był Królem Grudziądza. Anekdota druga iest o Królowey Angielskiey, ta Pani Xiężniczka Meklenburg Strelitz maiąca lat 14 słysząc o nieporównanych zwycięztwach W. Fryderyka na 7 letniey woynie, pisała do tryumfuiącego Monarchy, wymawiaiąc łagodnie, iż krew przelewa, i klęski narodow pomnaża. Czytał list z ukontentowaniem Król W. głośno pochwalił, niektórym z przyiacioł ukazał; tym sposobem doszedł rąk Jerzego 3, który wkrótce zaślubił Xiężniczkę.

WIEDEN d. 26 grudnia. Woyska Francuzkie oddaiąc Austryakom Braunau, wprzód pilnie zburzyły wszystkie twierdze wnętrzne i zewnętrzne, za rozkazem Napoleona zbudowane od r. 1805, zostawiwszy inne w takim stanie iak znalazły przy zaięciu. Rząd nasz dziś ogłosić kazał umowę w Fontainebleau podpisaną względem nowych granic Austryackich i Włoskich nad rzeką Lisonzo. Między innemi warunkami ten iest naygodnieyszy uwagi, że Cesarz Franciszek obowiązał się dać wolne przeyście woysku Rossyiskiemu z Cattaro powracaiącemu do oyczyzny przez prowincye Austryackie; ciągnąć zaś będą z orężem, zawadami, artylleryą, którym potrzeby wszelkie maią być przez nas dostarczone. Względem

wytknięcia drogi militarney dla Francuzow od rzeki Lisonzo do Dalmacyi i na powrót nowa będzie negocyacya.

Constantinopolskie listy d. 25 listopada donoszą o wielkim rozruchu który powstał w tey stolicy, w którym Francuzi i Włosi byli skrzywdzeni przez Turkow; szczegóły nie są wyiaśnione, rzecz była zapewne większey wagi, ponieważ Ambassador Sebastiani domagał się u Porty surowego ukarania wszystkich dzieła uczęstnikow; co gdy wraz nie nastąpiło, poseł dał odezwę do poddanych Monarchy swego bawiących w Constantinopolu, ażeby w 3 d. gotowi byli ustąpić z miasta; sam żądał dla siebie pasportow do wyiazdu; to samo uczynili posłowie Hiszpański i Hollenderski. Zastanowił się nad przypadkiem niezwyczaynym Dywan, i po długiey radzie przedsięwziął środki przyzwoite dla ukarania winowaycow przykładnego; co wkrótce nastąpić miało; wysłany urzędnik doniosł o wszystkiém G. Sebastiani, który ztąd oświadczył ukontentowanie. Czekamy dokładnieyszego doniesieina.

Kładniemy ważnieysze z ustaw Seymu Węgierskiego przez Cesarza potwierdzonych. Naprzód Węgrzyni daią 12 t. rekrutów na dopełnienie regimentów narodowych tylko, resztę ludu potrzebnego zbierze Monarcha dobrowolnym zaciągiem, na co iemu stany postępuią 200 t. zł. ryń. Wszyscy obywatele na ten raz ofiaruią część 6 rocznego dochodu na zniesienie skarbowych ciężarów. Miasto i port wolny Fiume należeć odtąd będzie do Węgier, którego Gubernator na przyszłych Seymach zasiadać ma u stołu Magnatów, deputaci w izbie stanow. Towary Węgierskie przez prowincye Austryackie do kraiów zagranicznych posyłane żadnego cła i tranzytu płacić nie maią. Podobnym sposobem owoce, zboża, wina Węgierskie wprowadzane do prowincyi Austryackich cło mnieysze niż dotąd płacić powinny; słowem zrobione będzie urządzenie nowe, które handlowi wnętrznemu i zagranicznemu ulgę i zysk niemały przyniesie. Naostatek seym uapisał ustawy niektóre zciągaiące się do skrócenia processów sądowych i zmnieyszenia dla prawuiących się kosztu. Słowem takie widząc pierwiastki obywatele Królestwa Węgierskiego powzieli niepłonną nadzieię, że na przyszłym Seymie narod ich z dobroczynney ręki swoiego Króla większe otrzyma dobrodzieystwa.

CASSEL d. 20 grudnia. Król Hieronim ogłosił Ministrow Królestwa Westfalskiego, Sekretarzem stanu Muller sławny dzieiopis; woienny, skarbowy, sprawiedliwości departamenta są oddane Francuzom do pewnego czasu tylko, aż będzie kray zupełnie urządzony; Konsyliarze stanu wybrani są z liczby obywatelow Haskich Brunswickich, innych prowincyi państwo składaiących, mężowie cnotą, oświeceniem, zasługą zakomitsi pod rządem dawnym; to samo rozumieć trzeba o dworze, na którym umieszczono cudzoziemcow naymniey. Woysko nie iest uformowane; tém zatrudniać się poczyna G. La Grange; lecz w roku pierwszym nie będzie żołnierzy narodowych nad kilkanaście t. resztę liczby konstytucyą przepisaney 30 t. dopełnią Francuzi garnizonem zostawieni w Magdeburgu. G. Rewbell syn zmarłego niedawno Dyrektora iest Gubernatorem stolicy naszey, zasłużony woysk Haskich G. Wurmb kommendantem.

STETTIN d. 18 grudnia. Marszałek Soult przybył niedawno z Pruss do miasta naszego, i w niém założył główną kwaterę. G. Oudinot z korpusem swoim znayduie się w Gdańsku. Czas ustąpienia zupełnego woysk Francuzkich z państwa Pruskiego niewiadomy; posikowe Bawarskie, Wurtembergskie, Badeńskie, Haskie, Berg, innych Xiążąt związku Reńskiego zgromadziły się w liczbie wielkiey do Bareuth i Wurtzburga, gdzie nadzieię maią odebrać wkrótce rozkaz ażeby powracały do oyczyzny.

COPPENHAGA d. 15 grudnia. Korsarze nasi nie przestaią być szczęśliwemi; ieden z nich niedawno poymał blizko Bornholm okręt Angielski którego ładunek oszacowano 100 t. talarów; drugi zabrał 2 statki nieprzyiacioł powracaiące z morza Baltyckiego, na iednym z nich znaydował się poseł Angielski Garlike, któremu przed kilko d. z Memla ustąpić kazał rząd Pruski. Uwiadomiony o tey zdobyczy następca tronu wspomniał, że ten nieprzyiaciel posłuiąc niegdy w Coppenhadze był zawsze sprawiedliwym i umiarkowanym; więc rozkazał onego ze wszelkiemi względami i uczciwością odprowadzić do Helsingburga i na brzeg Szwedzki wysadzić.

Gustaw Adolf dłużey bawił w Helsingburgu nieżeliśmy rozumieli; d. 19 ma stanąć w Stockholmie, zkąd wkrótce spodziewamy się odebrać wiadomość, będzie albo nie zwołany seym Szwedzkich stanow, i iakie środki obierze do prowadzenia woyny z Francyą, albo też do zawarcia ugody pożądaney narodowi. Kapitani Jessen, Sneedorf odprowadzaiąc 2 nam pozostałe okręta liniowe z Norwegii do Coppenhagi, żadnego z Angielskich nie zpotkali w drodze, zkąd wniosek pewny, że nieprzyiaciel w tych stronach krążyć przestał. Obywatele Królestwa Duńskiego rozmaitey płci, wieku i stanu idą za chwalebnym przykładem za naszych czasow danym po innych kraiach, gdzie większe lub mnieysze według możności ofiary składano na ratunek potrzebuiącey oyczyzny; urzędowe pisma ogłosiły długą listę gorliwszych, którzy dobrowolnie przynieśli znaczne summy w gotowiźnie, drzewie, żelazie, różnych materyałach i produktach na uzbroienie i budowlę szalup, których bez wątpienia liczbę przepisaną w zimowym czasie Duńczycy wygotuią ku własney obronie. Król Krystyan 7 i wszystkie z nim Collegia rządowe podczas naiazdu Angielskiego do Rendsburga oddalone, maią wkrótce powrócić do Coppenhagi. Dotąd ieszcze nie był ogłoszony traktat zaczepnego i odpornego przymierza zawarty między Francyą i Danią, który iak słychać z obustron iuż iest potwierdzony; dla tego nie wiemy nic o spodziewaném wkroczeniu do granic Duńskich Mar. Bernadote, który zliczbą wielką żoł. Francuzkich i Hiszpańskich czeka na to rozkazow rządu swego w Hamburgu w zupełney gotowości.